

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149295936/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

Og dufte Luften op:
Du delige Rosenknop!*

Dagen kom, da *Otto* efter vel overstaaede Afskeds-Visiter rullede, midt paa Dagen, i Selskab med tre unge Studenter, afsted gennem *Sjælland*. De havde taget Vogn sammen til Slagelse, hvor de, som *Abrahams* og *Loths* Hyrder, skiltes til Høire og Venstre; *Otto* alene blev, for om Natten at gaae med Posten til *Nyborg*.

Klokken var kun fire paa Eftermiddagen, *Otto* havde her intet Bekjendskab, det var altsaa bedst at spadser.

«Der staaer jo endnu en lille Rest af det gamle *Antvorskov*?**» spurgte han.

«Ja det er meget lidet, hvad der staaer!» svarede Verten. «Klostret blev gjort til Slot, Slottet blev en privat Mand's Eiendom, og nu er der i de sidste Aar pillet og pillet for Stenenes Skyld. De finder ikke noget af det Antike, uden hist og her i Haven en Stump rød Muur, som titter frem. Men Beliggenheden er jo kjon! vil De saa følge Veien henimod den store Bondeby, *Landsgrav* hedder den, da er De paa Korsørveien og tæt ved hellig *Anders* Kors. Det er en ret smuk Tour!»

«Klosterruin og Helgenkors!» sagde *Otto*. «Det klinger jo ganske romantisk!» og han begyndte sin Vandring.

Et Par af Latinskolens Disciple, med Bøgerne i en Rem, og senere en fiirskaaren Landseneer, som militærisk hilsede en gammelagtig Jomfrue, bag Geranier og Gyldenlakker, vare det eneste Møde. Derimod bemærkede *Otto*, at rundt om aabnede sig paa Klem et Vindue; man vilde see, hvem den Fremmede kunde være, som gik ned ad Garden.

En lang Allee førte fra Byen til Slottet. Paa begge Sider laae Parcelbygninger med en lille Blomsterhave foran. Snart naaede *Otto* den sidste Rest af det gamle *Antvorskov*. Veien var rød af de omslængte Muurstene, der her vare kjørte i Gruus. Store Muurbrokker, hvor Kalk og Steen udgjorde eet Stykke, laae næsten skjulte mellem de høie Nelder. Længere borte stod et eensomt to Etages Huus; det var smalt og hvidmalet, en tyk Muurpille, som man seer den paa Kirker,

* *Ambrosius Stub*. Død 1758.

** *Anderskov*- eller *Antvorskov*-Kloster blev suftet af Valdemar den Første, 1177.